

Het korte leven van Slauerhoff werd gekenmerkt door een voortdurende onrust. En anders dan de eerste dichtregel doet vermoeden, bleef hij geregeld op Vlie komen. Een van de zeer weinige plaatsen waar hij zich werkelijk thuis voelde. Het is heel bijzonder te merken welke gevoelens dit kleine eiland ook vandaag de dag nog bij bezoekers oproept. Een schipper, die we daar in de haven van Vlie naar vragen, zegt dat het woord magie het dichtst bij dit gevoel komt. "Dit eiland pakt je vast", meent hij. En dat is een uitspraak die ons intrigeert. Wat maakt dit eiland zo bijzonder? Zo speciaal dat de haven gedurende de zomermaanden bomvol is, met wachtende schepen voor de haven, die aan komen zeilen ondanks het 'havenvol'-bericht van de Brandaris. Op zoek naar een antwoord leggen we deze vraag voor aan zeilers die een plaatsje hebben kunnen bemachtigen. En horen we wat de lokale bewoners te vertellen hebben. We maken er een mozaïek van.

ÉÉN VOOR ÉÉN NAAR BINNEN

Telefoons rinkelen, op kanaal 12 meldt zich een charterschipper en op 2 komt het scheepvaartuurbericht door. Topdrukte in het havenkantoor van aanloophaven Vlieland. **HAVENMEESTER CORNELIS DE JONG** (1965), geboren en getogen op Vlie, heeft een riant uitzicht op de binnenkomende en vertrekkende schepen. "Zeiljacht Nerus, even geduld. Wanneer we klaar zijn met de charters krijgt u een seintje om in te varen", meldt De Jong ondertussen op 12. Desgevraagd vertelt hij dat ze sinds een aantal jaren tijdens topdrukte een andere procedure volgen. "Wanneer we vroeger de rode vlaggen neerhaalden, voeren de wachtenden allemaal tegelijk *full speed* naar de ingang. Dat gaf gedoe en overspannen schippers. En dan druk ik me nog voorzichtig uit." De Jong vervolgt: "Soms werden er grote woorden gebruikt en kijk, daar houden wij hier dus niet van. Tegenwoordig halen we de wachtenden bij topdrukte één voor één naar binnen. Een werkwijze die de sfeer in elk geval ten goede komt." En op onze vraag wat zijn reactie is wanneer een schipper op de marifoon meldt dat hij absoluut naar binnen wil, zegt de Jong: "Ach, we horen soms de wonderlijkste argumenten. Die variëren van de hond moet nodig uit, tot mijn diesel is bijna op," vertelt de havenmeester. "Maar als er echt wat aan de hand is, vinden we altijd een oplossing. Wij zijn er voor de schippers en niet andersom."

NAAR HUIS

Achter in de haven ligt *Wending*. De eigenaar en zijn vrouw zeilden ermee naar de Méditerranée.

Toen captain **COR GROENEWOLD** (1950) zijn Boeing 747 voor de laatste keer bij de pier parkeerde en zijn carrière bij KLM afsloot, lag dit jacht gereed voor een langdurig verblijf aan boord. Een imposante aluminium Koopmans 48 voorzien van alle gemakken, waterdichte compartimenten en een hefkiel, geschikt voor de wereldzeeën. Van 2006 tot 2011 proefden ze de culturen van vreemde landen, totdat ze kleinkinderen kregen. Na Cyprus voeren ze naar huis, het huis dat ze op Vlieland hadden gekocht. Cor had als jongen menige vakantie op Vlieland doorgebracht en daar werd toen de kiem voor zijn liefde voor Vlie gelegd. Een liefde die werd bezegeld door hier definitief het anker te laten vallen.

"ALSOF DE TIJD HIER STILSTAAT"

"Zo, lekker fris." **MARION VIS** (1949) lucht de dekbedden. Met haar man Hans (1930) komt ze graag op Vlieland. Ze varen met een Beneteau 331. "We wilden per se een ondiep jacht, want we zijn dol op de Wadden. Droogvallen op de platen en tegenwoordig vooral ankeren. Het is een heerlijk schip met veel ruimte." Marion en haar man kunnen intens genieten tijdens wandelingen. "Het is hier zo mooi en dan die rust! Het voelt hier steeds weer als thuiskomen." Marion zwijgt even. "Het lijkt soms of de tijd hier stilstaat." Hans vult aan: "De havenmeesters zijn ook echte gastheren, kom daar nog maar eens om."

VLIELAND HET MAGISCHE EILAND

Een eiland met 1072 bewoners en een haven met zo'n 300 ligplaatsen. Zeiljachten zijn er in de meerderheid. Jan Jacob Slauerhoff (1898-1936), dichter en scheepsarts, schreef na een mislukte liefde op Vlie ooit: 'Ik denk aan 't eiland waar 'k niet meer zal komen; 't Is bijna niet uit zee te zien, zoo smal; Het kleine dorp dat ik niet noemen zal; Ligt diep achter den dijk onder zijn boomen'

Tekst en foto's Gerard van Dorp

“VLIELAND IS EEN RAAR EILAND”

“Nog iets verder Valentijn. Ja, je hebt hem!” Opa **JOOP PEIJNENBURG** (1946) geniet minstens zoveel als zijn beide kleinkinderen. “Ach, hier ben ik kind met de kinderen. En ik ga toch niet in mijn eentje met een schepnetje rondlopen”, zegt hij met een grote glimlach. **VALENTIJN** (2007) en **VALERIE** (2012) zijn samen met hun opa op krabbenjacht. Valerie vindt het met de hulp van opa Joop toch minder eng. Met zijn Fellowship 28 zeilde Joop naar Zweden en verder. Op de vraag of een tocht naar Vlieland dan toch niet een maatje te klein is, antwoordt hij: “Vlieland is een raar eiland. De laatste jaren is het zo dat als ik er kom, ik er niet meer weg wil. Vorig jaar dacht ik aan een weekje Vlie, maar het werden er acht en nu alweer vijf.” En op onze verbaasde blik zegt hij: “Je ligt tegenwoordig heerlijk in een box. En mijn kleinkinderen vinden het hier geweldig.”

“BELUISTER VOOR JE VERTREKT HET WEERBERICHT”

“Voor noodsituaties ten noorden van de Westergonden hebben wij *Kardinaal Equador* in de plotter staan, maar die route raad ik iedereen ten sterkste af.” Aan het woord is **WIM MOLOG** (1970), eigenaar van Zeelen fietsverhuur. Als Appingedammer kwam hij in 1990 naar Vlie om in de horeca te gaan werken. In dat vak was water voor hem plat of met bubbels. Eenmaal op Vlieland meldde hij zich bij de KNRM. Een opleiding aan de Zeevaartschool leidde tot het commando op de reddingsboot *Graaf van Bylandt* (2x700 pk). Gevraagd naar tips, zegt Wim: “Beluister voor je vertrekt het weerbericht. Maar goed, ik constateer dat de deskundigheid van schippers sterk is verbeterd. Men oriënteert zich tegenwoordig veel beter en beschikt vaak over een plotter waar men mee om kan gaan. Het verhaal dat er mensen op het Wad varen met een autokaart als navigatiemiddel is inmiddels een broodje aap.” Wim pakt er een kaart bij en wijst op de uitloper ten noorden van de Richel. “Niet voor niets hebben de bergers van Terschelling daar vaak een rib liggen”, merkt hij op. Ter afronding spreken we nog over de aanloop van de haven. Daarover ontvingen we namelijk tegenstrijdige berichten. “Heel simpel: vaar vanuit het oosten direct strak om het havenhoofd stuurboord uit. Omdat je de haven niet vrijvaart, moet je wel eerst op kanaal 12 even vragen of de invaart vrij is.” En met een lach op zijn gezicht: “En daarna ga je lekker fietsen op Vlieland.”

ZO HET BOS IN

In een rustig hoekje treffen we **HANS VAN OOIJEN** (1942). Samen met de tweejarige Floortje zwerft hij met zijn Yamaha 30 over het IJsselmeer en de Waddenzee. “Het is een oude dame. Mijn boot bedoel ik”, zegt hij snel. “Ik moet het doen met een AOW'tje en dan is het budget beperkt. Maar ik heb er veel plezier mee, want ze zeilt fijn.” Hans komt al vijftig jaar op Vlie. “Ondanks het hoge liggeld vind ik het hier heerlijk. Ik voel me hier met mijn hondje welkom. Ik ben alleen en zij is mijn alles. Ik kan hier zo met haar het bos in lopen. Gisteren heeft ze voor het eerst in haar leven gezwommen.” Het is duidelijk: Floortje en haar vriendjes zijn hier *happy*. Vlie staat voor de schipper met zijn hond bovenaan de lijst.

VLIELAND ALS UITVALSBASIS

Phoca van **HARM** (1946) en **JOSEPHINE** (1955) **VISSER** is een vertrouwde verschijning op het Wad. Phoca (een zeehondensoort) is een voormalig werkschip van RWS. Vanuit de haven van Vlieland organiseert de familie Visser excursies op het Wad (www.waddenphoca.nl). Tijdens de wadentochten lopen hun gasten over de zeebodem en vangen ze vis en garnalen. Josephine maakt daar dan voor hen een heerlijke maaltijd van. Harm is zijn hele leven visser geweest. Hij kent het Wad op zijn duimpje. “Vaak varen we ook met gezinnen die hier in de haven met hun eigen boot liggen. En meestal staan hier in de stuurhut dan al gauw de schippers die benieuwd zijn naar geulen en ondieptes”, aldus Harm. “De mensen hier in de haven zijn leuk om aan boord te hebben.” Zijn keuze voor Vlieland als uitvalsbasis is daarmee duidelijk.

Vlielandhaven, wat is er zo bijzonder? Het antwoord kent zowel argumenten als gevoelens. Die laatste zijn een beetje ongreepbaar. Maar is dat niet juist het kenmerk van magie?

BIJZONDERE KOSTGANGER

Hij kwam in 1983 uit Den Helder en kreeg een plaatsje in de voorhaven. Hij zou een half jaar blijven. **JAN SOEK** (1941) is echter gebleven en woont op *Regina*, een oude sleepboot uit Rostock. Hij scharrelt meestal op het Wad om

pieren te steken. “Waarom ik hier ben? Ik had hier ook niet kunnen zijn.” Jan kijkt om zich heen en mompelt: “Maakt me niet uit, wel of niet. Maak maar een foto.” Jan Soek, sommigen kennen hem onder een andere naam. Al meer dan dertig jaar een bijzondere kostganger.